

**Pirmreizēji diagnosticētas ātriju fibrilācijas prevalence
kardioemboliska cerebrāla infarkta slimniekiem
Paula Stradiņa Klīniskajā universitātes slimnīcā 2016. gadā**

Kristaps Jurjāns^{1,2}, *Evija Miglāne*^{1,2}, *Andrejs Millers*^{1,2},
Zanda Priede^{1,2}, *Oskars Kalējs*^{3,4}, *Kaspars Rīmicāns*⁵

¹ Rīgas Stradiņa universitāte, Neuroloģijas un neiroķirurģijas katedra, Latvija

² Paula Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīca, Neuroloģijas klīnika, Latvija

³ Rīgas Stradiņa universitāte, Iekšējo slimību katedra, Latvija

⁴ Paula Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīca, Latvijas Kardioloģijas centrs

⁵ Rīgas Stradiņa universitāte, Medicīnas fakultāte, Latvija

Ievads. Kardioemboliska cerebrāla infarkta primāra profilakse ir nepietiekama visā pasaulē. Savlaicīgi diagnosticēta un ārstēta ātriju fibrilācija (ĀF) būtiski samazina pacientu skaitu, kas saslimst ar kardioembolisku cerebrālu infarktu.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Darba mērķis ir izvērtēt pirmreizēji diagnosticētas ĀF prevalenci slimniekiem ar kardioembolisku cerebrālu infarktu, kas stacionēti Paula Stradiņa Klīniskajā universitātes slimnīcā 2016. gadā, un noskaidrot, pie kāda speciālista novērojušies pacienti ar iepriekš zināmu ĀF un kādi medikamenti lietoti primārā profilaksē.

Pētījumā iekļauti visi pacienti ar cerebrālu infarktu, kuri stacionēti Paula Stradiņa Klīniskajā universitātes slimnīcā, Neuroloģijas klīnikā 2016. gadā un kuriem konstatēta ĀF. No pacientiem iegūta informācija par ĀF, pie kāda speciālista viņi novērojušies un kādi medikamenti lietoti pirms insulta.

Iegūtie rezultāti tika apkopoti un salīdzināti, izmantojot *Microsoft Excel* un *IBM SPSS* programmu.

Rezultāti. Pētījumā tika iekļauts 401 pacients, un 140 (34,9%) pacientiem bija pirmreizēji diagnosticēta ĀF.

Par ĀF iepriekš zinājis 261 (65,1%) pacients. No šiem pacientiem 166 (63,6%) novērojušies pie ģimenes ārsta, 14 (5,4%) – pie internista, 81 (31%) – pie kardiologa.

No 166 pacientiem, kas novērojušies pie ģimenes ārsta, 90 (54,2%) nelietoja nekādus antitrombotiskus medikamentus, 59 (35,5%) lietoja antiagregantus un 17 (10,3%) lietojuši perorālos antikoagulantus (POAKs).

No 14 pacientiem, kas novērojušies pie internista, 10 (71,4%) nelietoja nekādus antitrombotiskus medikamentus, 2 (14,3%) lietoja antiagregantus un 2 (14,3%) lietojuši POAKs.

No 81 pacienta, kas novērojušies pie kardiologa, 40 (49,4%) nelietoja nekādus antitrombotiskus medikamentus, 28 (34,5%) lietoja antiagregantus un 13 (16,1%) lietojuši POAKs.

Secinājumi. Pirmreizēji diagnosticētas ĀF slimniekiem ar kardioembolisku cerebrālu infarktu ir augsta prevalence.

Kardioemboliska cerebrāla infarkta primārā profilakse ir nepietiekama. Tika novērota statistiski ticama atšķirība starp atbilstošu medikamentu lietošanu un novērošanos pie augstākas kvalifikācijas speciālista.

Ir nepieciešams veicināt pacientu novērošanos pie atbilstoša profila speciālista, laicīgi uzsākt lietot perorālos antikoagulantus, lai novērstu pēc iespējas vairāk kardioembolisku cerebrālu infarktu.